

то му. Ако Католици-тѣ и Лутерани-тѣ исто- щяхъ взаимно силы-тѣ си, той бы въс- тѣржествувалъ скоро надъ едны-тѣ и дру- ги-тѣ. Съ таквѣзь надеждѣ той свыкалъ Діетѣ въ Аугсбургѣ, на 11-й Декемврій, 1525. Онѣзи князове които были за въ пол- жѣ на евангеліе-то, не присѣтствовали на това събраніе; но Халлскы-тѣ и Саксонскы- тѣ прѣдставители, като показали безбоязнен- но че, ако ся извършатъ нѣкаквы строгости, слѣдствія-та ще бѣдѣтъ по-лошы отъ онѣ- зи които произлѣзли отъ въстаніе-то на се- ляны-тѣ, Діета-та ся отложила за идущій-тѣ мѣсець Май, когато щѣла да ся събере въ Шпейерь. Между това, рѣшеніе-то на Ню- ренбергско-то Събраніе трѣбвало да си о- стане въ силѣ.

Съставеный-тѣ по-прѣди съѣзъ (наре- ченъ Торгаускы), между Хессенскый Ланд- графъ Филиппа и Саксонско-то Електорство, былъ послѣдванъ отъ другъ по-многобро- инъ, който ся съставилъ на едно Събраніе въ Магдебургѣ, прѣзь Іуній, 1526. Тѣзи съѣззи посрѣщили голѣмо прѣпятствіе отъ странѣ на Лутера и Меланктона, които на- стоявали да ся защищава евангеліе-то само отъ Бога. Лутерово-то мнѣніе было, че кол- кото по-малко ся употрѣбаватъ свѣтскы